

TIESAS SPRIEDUMS (otrā palāta)

2004. gada 30. septembrī*

Lieta C-275/02

par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši EKL 234. pantam, ko *Verwaltungsgericht Stuttgart* (Vācija) iesniedza ar lēmumu, kas pieņemts 2002. gada 11. jūlijā un kas Tiesā reģistrēts 2002. gada 26. jūlijā, tiesvedībā

Engin Ayaz

pret

Land Baden-Württemberg.

TIESA (otrā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs K. V. A. Timmermans [*C. W. A. Timmermans*],
tiesneši K. Gulmans [*C. Gulmann*], H. N. Kunja Rodrigess [*J. N. Cunha Rodrigues*],
R. Šingtens [*R. Schintgen*] (referents), F. Makena [*F. Macken*],

ģenerālvokāts L. A. Hēlhuds [*L. A. Geelhoed*],
sekretārs R. Grass [*R. Grass*],

* Tiesvedības valoda — vācu.

ņemot vērā rakstveida procesu,

izvērtējusi rakstveida apsvērumus, ko sniedza:

— Bādenes-Virtembergas zemes vārdā — S. Karajana [*S. Karajan*], pārstāve,

— Vācijas valdības vārdā — V. D. Plesings [*W.-D. Plessing*], pārstāvis,

— Eiropas Komisijas vārdā — D. Martins [*D. Martin*], pārstāvis,

noklausījusies ģenerālvokāta secinājumus tiesas sēdē 2004. gada 25. maijā,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

- 1 Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu attiecas uz Asociācijas padomes 1980. gada 19. septembra lēmuma Nr. 1/80 "Par asociācijas attīstību" (turpmāk tekstā — "Lēmums Nr. 1/80") 7. panta pirmās daļas interpretāciju. Asociācijas padome tika izveidota ar Eiropas Ekonomikas Kopienas un Turcijas Asociācijas līgumu, ko 1963. gada 12. septembrī Ankarā, Turcijā, parakstīja Turcijas Republika, no vienas puses, un EEK dalībvalstis un Kopiena, no otras puses, un kas EEK vārdā tika noslēgts, atzīts un apstiprināts ar Padomes 1963. gada 23. decembra Lēmumu Nr. 64/732/EEK (OV 1964, 217, 3685. lpp., turpmāk tekstā — "Asociācijas līgums").

- 2 Šis lūgums tika iesniegts Bādenes-Virtembergas zemes vārdā tiesvedības pret Turcijas pilsoni Aijazu [*Ajaz*] ietvaros par Bādenes-Virtembergas zemes lēmumu atteikt Aijaza kungam viņa pagaidu uzturēšanās atļaujas Vācijā pagarināšanu un rīkojumu par viņa izraidīšanu no šīs dalībvalsts teritorijas.

Atbilstošās tiesību normas

EEK un Turcijas asociācija

- 3 Saskaņā ar Asociācijas līguma 2. panta 1. punktu tā mērķis ir veicināt līgumslēdzēju pušu ilgtermiņa un līdzsvarotu tirdzniecības un ekonomikas attiecību stiprināšanu, ieskaitot darbaspēka jomu, pakāpeniski istenojot darba ņēmēju brīvu pārvietošanos (12. pants), kā arī novēršot brīvības veikt uzņēmējdarbību (13. pants) un pakalpojumu sniegšanas brīvības ierobežojumus (14. pants), lai uzlabotu turku tautas dzīves līmeni un veicinātu Turcijas Republikas vēlāku pievienošanos Kopienai (preambulas ceturtais apsvērums un 28. pants).
- 4 Šim nolūkam Asociācijas līgums paredz sagatavošanās posmu, lai Turcijas Republika ar Kopienas palīdzību varētu nostiprināt ekonomiku (3. pants), pārejas posmu, kura laikā ir paredzēts pakāpeniski panākt muitas savienības izveidošanu un ekonomikas politiku tuvināšanu (4. pants), un noslēguma posmu, kas balstās uz muitas savienību un ietver līgumslēdzēju pušu ekonomikas politiku pastiprinātu koordinēšanu (5. pants).

- 5 Saskaņā ar Asociācijas līguma 12. pantu, kas atrodams II sadaļā ar nosaukumu “Pārejas posma īstenošana”:

“Līgumslēdzējas puses vienojas vadīties pēc Eiropas Kopienas dibināšanas līguma 48., 49. un 50. panta nolūkā pakāpeniski panākt darba ņēmēju brīvu pārvietošanās to starpā.”

- 6 Asociācijas līguma 22. panta 1. punkts nosaka:

“Līguma mērķu sasniegšanai un tajā noteiktajos gadījumos Asociācijas padomei ir lēmējtiesības. Katra no pusēm veic pieņemto lēmumu īstenošanai nepieciešamos pasākumus. [..]”

- 7 1970. gada 23. novembrī Briselē parakstītā Papildu protokola, kas EEK vārdā tika noslēgts, atzīts un apstiprināts ar Padomes 1972. gada 19. decembra Regulu (EEK) Nr. 2760/72 (OV L 293, 1. lpp., turpmāk tekstā — “Papildu protokols”), 1. pantā paredzēti Asociācijas līguma 4. pantā minētā pārejas perioda nosacījumi, īpaši noteikumi un grafiks. Saskaņā ar Papildu protokola 62. pantu tas ir neatņemama šī līguma sastāvdaļa.

- 8 Papildu protokols satur II sadaļu ar nosaukumu “Personu un pakalpojumu kustība”, kuras I nodaļa ir veltīta darba ņēmējiem.

- 9 Papildu protokola I nodaļas 36. pants paredz, ka darba ņēmēju brīva pārvietošanās starp Kopienas dalībvalstīm un Turciju tiks īstenota pakāpeniski saskaņā ar Asociācijas līguma 12. pantā noteiktajiem principiem, sākot no otrā līdz divdesmit otrā gada beigām no minētā līguma stāšanās spēkā, Asociācijas padomei nosakot šim nolūkam vajadzīgos īpašos noteikumus.
- 10 1980. gada 19. septembrī Asociācijas padome pieņēma Lēmumu Nr. 1/80. Šī lēmuma 6., 7. un 14. panti, kas ir ietverti II nodaļas "Sociālie noteikumi" 1. iedaļā, attiecas uz jautājumiem, kuri saistīti ar darba ņēmēju nodarbinātību un brīvu pārvietošanos.
- 11 Lēmuma Nr. 1/80 6. panta 1. punkta redakcija ir šāda:

"Ievērojot 7. panta noteikumus par ģimenes locekļu brīvu pieeju darbam, dalībvalsts regulārajam darba tirgum piederošam Turcijas darba ņēmējam,

- izbeidzoties vienam regulāras nodarbinātības gadam šajā dalībvalstī, ir tiesības uz savas darba atļaujas pagarinājumu pie tā paša darba devēja, ja viņa rīcībā ir darba vieta;

- izbeidzoties trim regulāras nodarbinātības gadiem, ievērojot Kopienas dalībvalstu darba ņēmējiem piešķirto priekšrocību, ir tiesības pēc savas izvēles

pieteikties šajā dalībvalstī tajā pašā profesijā ar parastiem noteikumiem pie cita darba devēja uz amatu, kas ir reģistrēts šīs dalībvalsts nodarbinātības dienestā;

- izbeidzoties četriem regulāras nodarbinātības gadiem, pēc saviem ieskatiem ir brīva pieeja visiem šajā dalībvalstī atalgotiem nodarbinātības veidiem.”

12 Lēmuma Nr. 1/80 7. panta pirmā daļa nosaka:

“Dalībvalsts regulārajam darba tirgum piederoša Turcijas darba ņēmēja ģimenes locekļiem, kuri ir saņēmuši atļauju pārcelties pie viņa,

- ir tiesības atsaukties uz jebkuru darba piedāvājumu, ievērojot Kopienas dalībvalstu darba ņēmējiem piešķirto priekšrocību, ja viņi šajā valstī pastāvīgi dzīvo vismaz trīs gadus;
- pēc saviem ieskatiem ir brīva pieeja visiem atalgotiem nodarbinātības veidiem, ja viņi šajā valstī pastāvīgi dzīvo vismaz piecus gadus.”

13 Tā paša lēmuma 14. panta 1. punkts paredz:

“Šīs nodaļas noteikumu piemērošanai var noteikt ierobežojumus, ko attaisno sabiedriskās kārtības, valsts drošības vai veselības aizsardzības apsvērumi.”

Citi atbilstošie Kopienu tiesību teikumi

- 14 Padomes 1968. gada 15. oktobra Regulas (EEK) Nr. 1612/68 par darbaņēmēju brīvu pārvietošanos Kopienā (OV L 257, 2. lpp.) 10. panta 1. punkts, ko groza Padomes 1992. gada 27. jūlija Regula (EEK) Nr. 2434/92 (OV L 245, 1. lpp., turpmāk tekstā — “Regula Nr. 1612/68”), ir izteikts šādā redakcijā:

“Ja darbaņēmējs, kas ir vienas dalībvalsts pilsonis, strādā algotu darbu citā dalībvalstī, kopā ar viņu drīkst apmesties:

- a) šā darbaņēmēja laulātais un viņu bērni, kas ir jaunāki par 21 gadu vai arī atrodas viņa apgādībā;
- b) darbaņēmēja un viņa laulātā apgādībā esošie augšupējie radnieki.”

Pamata lieta un prejudiciālais jautājums

- 15 No pamata lietas apstākļiem izriet, ka 1979. gada 24. septembrī dzimušais, neprecējies Aijazs 1991. gadā kopā ar māti pārcēlās pie sava patēva uz Vāciju.
- 16 Ir tiesa, ka Aijaza patēvs, Turcijas pilsonis, kopš 80. gadiem ir Vācijas regulārajam darba tirgum piederošs darbaņēmējs, kur viņš likumīgi uzturas.

- 17 Saskaņā ar iesniedzējtiesas datiem Aijaza mātei nekad nav bijusi dota atļauja strādāt Vācijā.
- 18 Kopš ierašanās Vācijas teritorijā Aijazs dzīvoja pie savas mātes un patēva, izņemot īsu periodu 1999. gada beigās. Uzturēšanās laikā Vācijā viņš apmeklēja pamatskolu līdz noslēguma diploma saņemšanai un pēc tam vienu gadu apmeklēja tehnisko skolu. Tālāk viņš aizsāka divu profesionālo izglītību apguvi, ko nepabeidza. Beidzoties periodam, kura laikā viņš bija bezdarbnieks, viņš periodiski strādāja par šoferi.
- 19 Laika posmā no 1997. līdz 2001. gadam Vācijas tiesas Aijazu vairākas reizes notiesāja par dažādiem noziedzīgiem nodarījumiem.
- 20 Aijazam Vācijā tika izsniegtas termiņuzturēšanās atļaujas, no kurām pēdējās derīguma termiņš beidzās 1999. gada 31. oktobrī.
- 21 1999. gada 8. jūlijā viņš pieprasīja pastāvīgās uzturēšanās atļauju, taču sakarā ar šo lūgumu netika pieņemts oficiāls lēmums.
- 22 2000. gada 24. martā Aijazs pieprasīja pagarināt savu termiņuzturēšanās atļauju.
- 23 Ar 2000. gada 9. augusta lēmumu *Landratsamt Rems-Murr-Kreis* šo lūgumu noraidīja un uzlika Aijazam par pienākumu mēneša laikā no atteikuma paziņošanas dienas atstāt Vāciju, norādot, ka rikožuma neizpildes sekas ir viņa izraidīšana uz Turciju.

- 24 2000. gada 14. septembrī Aijazs iesniedza sūdzību pret šo lēmumu un vienlaicīgi pieprasīja Štutgartes Administratīvajai tiesai [*Verwaltungsgericht Stuttgart*] piešķirt viņam tiesību pagaidu aizsardzību.
- 25 Ar 2000. gada 30. oktobra lēmumu minētā tiesa atlika sūdzības izskatīšanu.
- 26 2002. gada 8. februārī Štutgartes pārvaldes prezidijs [*Regierungspräsidium Stuttgart*] noraidīja Aijaza sūdzību kā nepamatotu, uzskatot, ka viņa izdarīto smago noziedzīgo nodarījumu dēļ viņš rada būtiskus draudus valsts drošībai un sabiedriskajai kārtībai un ka nedz Vācijas Konstitūcija, nedz Eiropas Cilvēka tiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencija nesatur normas, ar ko aizliedz viņa izraidīšanu.
- 27 2002. gada 5. martā Aijazs iesniedza sūdzību Štutgartes Administratīvajā tiesā pret Štutgartes pārvaldes prezidija lēmumu.
- 28 Šī tiesa konstatēja, ka apstrīdētais 2002. gada 8. februāra lēmums ir saderīgs ar valsts tiesībām, jo *Ausländergesetz* (Vācijas Ārvalstnieku likums) paredz to ārvalstnieku automātisku izraidīšanu, kuri, kā šajā lietā, pēdējo piecu gadu laikā tikuši galīgi notiesāti, piespriežot nepilngadīgiem piemērojamu sodu, kas ir trīs ar pusi gadi.
- 29 Vienlaikus ir svarīgi pārbaudīt, vai Aijazam, aizsargājoties no izraidīšanas, pastāv iespēja atsaukties uz Lēmuma Nr. 1/80 14. panta 1. punktu, ievērojot tā

interpretāciju 2000. gada 10. februāra spriedumā lietā C-340/97 *Nazli, Recueil*, I-957. lpp., 50. un 64. punkts. Faktiski, no vienas puses, no šī sprieduma izriet, ka 14. panta 1. punkts nepieļauj izraidīt Turcijas pilsoni, kuram ar Lēmumu Nr. 1/80 ir tieši piešķirtas tiesības, ja šis līdzeklis tiek pielietots par noziedzīgu nodarījumu piesprieda soda rezultātā ar mērķi atturēt citus ārvalstniekus no nodarījumu veikšanas un ja attiecīgās personas uzvedība nedod pamatu pieņemt, ka tā varētu izdarīt citus uzņemošās dalībvalsts sabiedrisko kārtību apdraudošus, smagus noziedzīgus nodarījumus. No otras puses, iesniedzējtiesa uzskata, ka šajā lietā Aijaza personīgā uzvedība nenorāda uz konkrētu, jaunu sabiedriskās kārtības traucējumu risku, no kā izriet, ka saskaņā ar Lēmuma Nr. 1/80 14. panta 1. punktu izraidīšanas lēmums ir atceļams.

30 Tomēr minētā noteikuma piemērošanai pamata lietā ir jāpārbauda, vai attiecīgā persona ietilpst ar Lēmumu Nr. 1/80 aizsargāto personu kategorijā.

31 Šajā sakarā Aijazs nevar atsaukties uz tiesībām, kuras Lēmuma Nr. 1/80 6. panta 1. punkts piešķir dalībvalsts regulārajam darba tirgum piederošam Turcijas darba ņēmējam, jo viņš neizpilda šajā punktā noteiktos nosacījumus.

32 Kas attiecas uz Lēmuma Nr. 1/80 7. panta pirmo daļu, tad konkrētā persona nevar iegūt uzturēšanās tiesības Vācijā arī saistībā ar savu māti, jo tai nekad nav bijusi dota atļauja strādāt šajā uzņemošajā dalībvalstī. Turpretim Aijaza patēvs atbilst dalībvalsts regulārā darba tirgus piederības nosacījumiem, kā rezultātā rodas jautājums, vai sūdzības iesniedzējs ir jāuzskata par "ģimenes locekli" šī noteikuma izpratnē. Uz šo jautājumu nav dota skaidra atbilde.

- 33 Uzskatot, ka šajos apstākļos strīda izšķiršanai ir nepieciešama Kopienų tiesību interpretācija, Štutgartes Administratīvā tiesa nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādu prejudiciālu jautājumu:

“Vai dalībvalsts regulārajam darba tirgum piederoša Turcijas darba ņēmēja padēls, kas ir jaunāks par 21 gadu, ir uzskatāms par ģimenes locekli Lēmuma Nr. 180 [pirmās daļas] izpratnē [..]?”

Par prejudiciālo jautājumu

- 34 Pirms lemt par uzdoto jautājumu, vispirms ir jānorāda, ka saskaņā ar Lēmuma Nr. 1/80 7. panta pirmās daļas formulējumu šajā pantā paredzēto tiesību izmantošanai ir divi kumulatīvi priekšnosacījumi: proti, pirmkārt, ka attiecīgā persona ir uzņemošās dalībvalsts regulārajam darba tirgum jau piederoša Turcijas darba ņēmēja ģimenes loceklis un, otrkārt, ka tā no šīs valsts kompetentajām iestādēm ir saņēmusi atļauju pārcelties pie šī darba ņēmēja.
- 35 Attiecībā uz otro minēto nosacījumu no pastāvīgas judikatūras izriet, ka saskaņā ar pašreizējo Kopienų tiesību stāvokli normas, kas attiecas uz Eiropas Ekonomikas kopienų un Turcijas asociāciju, neskar dalībvalstu kompetenci reglamentēt Turcijas pilsoņu iebraukšanu to teritorijā un viņu pirmreizējās nodarbināšanas nosacījumus, tādējādi šāda pilsoņa pirmreizējo atļauju iebraukt dalībvalstī pamatā regulē vienīgi šīs dalībvalsts tiesības (kā jaunāko skat. 2003. gada 21. oktobra spriedumu apvienotajās lietās C-317/01 un C-369/01 *Abatay* u.c., *Recueil*, I-12301. lpp., 63 un 65. punkts).

- 36 Tomēr pamata lietā iesniedzējtiesas uzdotais jautājums skar tikai šī sprieduma 34. punktā minēto pirmo nosacījumu.
- 37 Saistībā ar šo nosacījumu uzdotais jautājums neattiecas uz Turcijas pilsoņa, kas jau atrodas šīs valsts teritorijā, kā regulārajam darba tirgum piederoša darbaņēmēja statusu — pazīmi, ko iesniedzējtiesa uzskata par esošu, bet skar vienīgi jautājumu, vai tāda darbaņēmēja padēls ir “ģimenes loceklis” Lēmuma Nr. 1/80 7. panta pirmās daļas izpratnē.
- 38 Šajā sakarā minētais noteikums nesatur darbaņēmēja “ģimenes locekļa” jēdziena definīciju.
- 39 Vienlaikus šis jēdziens Kopienas līmenī ir jāinterpretē vienveidīgi, lai nodrošinātu tā vienotu piemērošanu dalībvalstīs.
- 40 Šī jēdziena robežas ir jānosaka atbilstoši mērķim, uz kuru tas ir vērsts, kā arī ņemot vērā kontekstu, kurā tas ietilpst.
- 41 No vienas puses, kā Tiesa to jau ir lēmusi, ar Lēmuma Nr. 1/80 7. panta pirmo daļu iedibinātais regulējums ir vērsts uz labvēlīgu nosacījumu veidošanu ģimeņu

apvienošanai uzņemošajā dalībvalstī, vispirms ļaujot ģimenes locekļiem apmesties pie viesstrādnieka un pēc noteikta laika nostiprinot to stāvokli, ļaujot tiem šajā valstī stāties darba attiecībās (skat. jo īpaši 1997. gada 17. aprīļa spriedumu lietā C-351/95 *Kadiman, Recueil*, I-2133. lpp., 34.–36. punkts).

42 No otras puses, šī paša mērķa sasniegšanai ir vērsta Regula (EEK) Nr. 1612/68, kura, jo īpaši tās 10. panta 1. punkts, kā Tiesa to noteikusi 2003. gada 8. maija spriedumā lietā C-171/01 *Wählergruppe Gemeinsam, Recueil*, I-4301. lpp., 82. un 83. punkts, ir paredzēta EK līguma 48. panta (jaunajā redakcijā — EKL 39. panta) precizēšanai.

43 2002. gada 17. septembra spriedumā lietā C-413/99 *Baumbast un R, Recueil*, I-7091. lpp., 57. punkts, Tiesa šajā sakarā ir nolēmusi, ka “laulātā un viņa bērnu, kas ir jaunāki par 21 gadu vai arī atrodas viņu apgādībā”, tiesības apmesties pie viesstrādnieka saskaņā ar minēto Regulas (EEK) Nr. 1612/68 pantu attiecas gan uz darba ņēmēja, gan arī uz viņa laulātā bērniem.

44 Taču pastāvīgajā judikatūrā, kopš 1995. gada 6. jūnija sprieduma lietā C-434/93 *Bozkurt, Recueil*, I-1475. lpp., 14., 19. un 20. punkts, un vadoties pēc Asociācijas līguma 12. panta un Papildu protokola 36. panta, kā arī Lēmuma Nr. 1/80 mērķa, kas ir vērsts uz pakāpenisku darba ņēmēju brīvas pārvietošanās īstenošanu saistībā ar EK līguma 48. pantu (jaunajā redakcijā — EKL 39. pants), 49. pantu (jaunajā redakcijā — EKL 40. pants) un 50. pantu (jaunajā redakcijā — EKL 41. pants), Tiesa ir nonākusi pie secinājuma, ka šajos pantos ietvertie principi, cik vien iespējams, būtu transponējami attiecībā uz Turcijas darba ņēmējiem, kuriem ar minēto lēmumu tiesības piešķirtas (kā jaunāko skat. iepriekš minētā sprieduma lietā *Wählergruppe Gemeinsam* 72. punktu un, pēc analogijas, attiecībā uz Asociācijas līguma 14. pantu saistībā ar pakalpojumu sniegšanas brīvību, iepriekš minētā sprieduma lietā *Abatay* u.c. 112. punktu).

- 45 No minētā izriet, ka, nosakot jēdziena “ģimenes loceklis” robežas Lēmuma Nr. 1/80 7. panta pirmās daļas izpratnē, ir jāatsaucas uz tā paša jēdziena interpretāciju Kopienas dalībvalstu pilsoņu-darba ņēmēju brīvas pārvietošanās jomā un īpaši uz Regulas (EEK) Nr. 1612/68 10. panta 1. punktā noteiktajām robežām (skat., pēc analogijas, iepriekš minēto spriedumu lietā *Wählergruppe Gemeinsam* un 2004. gada 16. septembra spriedumu lietā C-465/01 Komisija/Austrija, *Recueil*, I-8291. lpp., kas attiecas uz Turcijas darba ņēmēju tiesību būt ievēlētiem tādās organizācijās kā darba kameras un uzņēmumu padomes istenošanu nolūkā transponēt šīs Regulas 8. panta 1. punktā noteikto interpretāciju).
- 46 Visbeidzot, Lēmuma Nr. 1/80 7. panta pirmā daļa nesatur pazīmes, kas liktu domāt, ka jēdzienu “ģimenes loceklis” attiecībā uz darba ņēmējiem ierobežotu asinsradniecību.
- 47 Šo iepriekš minēto interpretāciju apstiprina arī 1999. gada 11. novembra Tiesas spriedums lietā C-179/98 *Mesbah*, *Recueil*, I-7955. lpp., 48. punkts, kurā Tiesa nolēma, ka Marokas viesstrādnieka “ģimenes locekļa” jēdziens 1976. gada 27. aprīli parakstītā un ar Padomes 1978. gada 26. septembra Regulu (EEK) Nr. 2211/78 (OV L 264, 1. lpp.) apstiprinātā Eiropas Ekonomikas kopienas un Marokas Karalistes Sadarbības nolīguma 41. panta 1. punkta izpratnē attiecas uz augšupējas līnijas radniekiem un laulāto, kuri ir apmetušies kopā ar darba ņēmēju uzņemošajā dalībvalstī. Šī interpretācija sadarbības nolīguma nolūkiem jo vairāk ir piemērojama Asociācijas līgumam, kura mērķis ir daudz tālejošāks (skat. šī sprieduma 3. punktu).

- 48 Ņemot vērā augstāk minētos apsvērumus, uz uzdoto jautājumu ir jāatbild šādi: Lēmuma Nr. 1/80 7. panta pirmā daļa ir jāinterpretē tādējādi, ka dalībvalsts regulārajam darba tirgum piederoša Turcijas darbaņēmēja padēls, kas ir jaunāks par 21 gadu vai ir šī darbaņēmēja apgādībā, minētā lēmuma panta izpratnē ir šī darbaņēmēja ģimenes loceklis un bauda ar šo lēmumu piešķirtās tiesības, ja viņš pienācīgi ir saņēmis atļauju pārcelties pie šī darbaņēmēja uzņemošajā dalībvalstī.

Par tiesāšanās izdevumiem

- 49 Attiecībā uz lietas dalībniekiem pamata lietā šī tiesvedība ir stadija procesā, kuru izskata iesniedzējtiesa, un tā lemj par tiesāšanās izdevumiem. Izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, kas nav minēto lietas dalībnieku izdevumi, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (otrā palāta) nospriež:

ar Eiropas Ekonomikas kopienas un Turcijas Asociācijas līgumu izveidotās Asociācijas padomes 1980. gada 19. septembra lēmuma Nr. 1/80 "Par asociācijas attīstību" 7. panta pirmā daļa ir jāinterpretē tādējādi, ka dalībvalsts regulārajam darba tirgum piederoša Turcijas darbaņēmēja padēls, kas ir jaunāks par 21 gadu vai ir šī darbaņēmēja apgādībā, minētā lēmuma panta izpratnē ir šī darbaņēmēja ģimenes loceklis un bauda ar šo lēmumu piešķirtās tiesības, ja viņš pienācīgi ir saņēmis atļauju pārcelties pie šī darbaņēmēja uzņemošajā dalībvalstī.

[Paraksti]